

Ἑλληνες βαπτίσαντες ὠνόμασαν, οὐ μὲν Ῥωμαῖοι Καρναβάλια, οἱ δὲ Ἑλληνες Ἀπόκρια, καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ 22 ἡμέρας θρηγιάζομεν, βαυκαυόμεθα, μαινόμεθα, βλατολογούμεν, χερσούμεν καὶ ἄξιον ἀσέμμως καὶ φωνόμεν τὰ ἐξ ἀμάξης (α) ἐν καὶ ἡ μήτηρ ἡμῶν Ἐκκλησία φωνῇ ἐπὶ οἱ τοῖς ἴσκει συνεσπράττειν καὶ κοινωνεῖν τῇ ἀθεότητι αὐτῶν. ε. (κανὼν 32 τῆς λαοδικίας). Διατὶ πράττομεν οὕτω; διότι μετὰ ταῦτα θ' ἄλλαξοφαγήσωμεν, καὶ ἀντὶ κρεάτων θὰ τρώγομεν ἐπὶ 48 ἡμέρας ταραμᾶν, καὶ ταύτην τὴν ἄλλαξοφαγίαν ὀνομάζομεν Νηστεία, ἐν' ἀπατήσωμεν τὸν Χριστὸν· διατὶ τρώγομεν ταραμᾶν; ἵνα πῶμεν περισσότερο οἶνον, διότι κατὰ τὸ λέγειν τῶν βεβακχευμένων ὁ ταραμᾶς καὶ τὰ θαλάσσια ὀστρακόδερμα τραβοῦσι περισσότερο οἶνον ἢ τὸ κρέας καὶ τὰ ὅα· θὰ τρώγομεν τὰ εἰρημένα ἕως οὐ ἔλθῃ ἡ Μ. Πέμπτη καὶ ἀπατήσωμεν τὸν ἱερέα καὶ κοινωνήσωμεν τῶν ἄχραντων μυστηρίων, καὶ ἅμα ἔλθῃ τὸ Πάσχα, τότε γράφει κατὰ λυσιν εἰς πάντα, τότε βάλτε να πισθῶμεν νὰ τρελλαθῶμεν, χαίρομεν γιὰτὶ ἀνέστη ὁ Χριστός καὶ ἡμεῖς ὡς καλοὶ χριστιανοὶ πρέπει νὰ πισθῶμεν· Οὐαὶ ἡμῖν τοῖς καλουμένοις Χριστιανοῖς.

(β) Ἡ παρεμία αὕτη ἔχει τὴν ἀρχὴν τῆς ἀπὸ τῶν Ἐλευσινίων μυθιστοριῶν. Ὅτε οἱ Ἀθηναῖοι μετέβαινον εἰς τὴν Ἐλευσίνα καὶ πείθεινον τὴν γέφυραν τοῦ Κηρισσοῦ ποταμοῦ εἶχαν ἕκαστος τὴν ἀδειαν ἵνα λέγῃ κατὰ τῶν ἄλλων ὅ,τι θελεκτὸν καὶ εἰρημὸν κατήρχετο εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ δάφνι χάριν ἀπειθήμου. Τοῦτο ποιεῖσι πολλοὶ ἐξ ἡμῶν κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀποκριῶν μετὰ τῶν Προτωπίδων.

ΣΗΜΕΡΟΝΟΛΟΓΙΟΝ ΙΩ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

(Συνέχεια προηγούμενου φύλλου)

15 Μαΐου 1897 Στρατὸς τουρκικὸς ἐκ τῆς Ἀσίας διερχόμενος δι' ἐκείστου μαγαζιῦ, ἐκάστης οἰκίας λαφυραγωγούμενος πᾶν ὅ,τι τῆς τελευταίας τάξεως, πειναλέοι καὶ πρόσωποι καὶ....

Σήμερον ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Μουδερ ἐφέντη Σανῆ-βέη ἐφόρτωσε 5 φορτῖα καπνὰ λαθραία. Ὡς ἔμαθον κατεσπράθησαν εἰς τὴν γραμμὴν Βώλου· ὡς πρὸς τὰ ἄλλα εἶπον.

Ἔμαθον ὅτι πλοῖα ξένων δυνάμεων καθὼς καὶ στρατηγοὶ εἰς Λάρισαν καὶ Βελεστίνον, Φέσσαλα καὶ Τρίκκαλα, Γερμανοὶ Ῥώσοι (καὶ ἄλλοι), καθὼς καὶ ἐνταῦθα ἐμποδίζουσι τὰ λαθραία καὶ ἀροπλίζουσι τοὺς ἐθελοντάς Τουρκούς. Μέχρι τῆς 16ης Μαΐου ἐξακολουθοῦσαν ἢ εἰς τὰς οἰκίας (καὶ) μαγαζεῖα λεηλασία, ἀφαιροῦν πᾶν ὅ,τι εὐρίσκουν. Πλὴν τοῦ στρατοῦ, οὐκ ὀλίγα ἐπραξάν καὶ οἱ τοῦ τόπου Τούρκοι. Ἦλθον Κετικιῶτες καὶ αὐτοὶ ἕκαμαν πλεμπάτζικα, ὡς (καὶ) οἱ Ἀδελφοὶ Κελικουραῖοι, ἔσον δὲν ἠμπόρῃσαν. Σταμουλομήτρος καὶ αὐτός.

16 Μαΐου. Ἀνεχώρησα ἀπὸ τὸν Ἀλμυρὸν μὲ συνδρομὴν καὶ μὲ στρατιωτικὸν ἄλογον, ἐπήγα εἰς τὸν Μπᾶς Μόλον συνομιλῶν μετὰ τινος Μουλιαζιμη, Ἐτέμ-Ἐφέντη, Κωνσταντινοπολίτου καὶ διασκεδάσας ἄριστα τὸ ἔσπερας, τὴν 17 διήλθον ὄλον τὸν ἀβλακα μέχρι τῆς ἀναύρας ἀφουμάρια τζυγάρα καὶ ἐπέστρεψα εἰς τὸν μύλον, διαταχθεὶς ὁ στρατὸς νὰ ἐπισκευάσῃ τὴν δεξαμενὴν καὶ πᾶν ὅ,τι ἄλλο, ἐπέστρεψα εἰς Ἀλμυρὸν μόνος καὶ ὁδοιπόρος οὐδὲν εὐρῶν ἐν τῷ δρόμῳ.

17 Μαΐου 1897.— Σήμερον, ἀποθ
πρῶτον δὲν ἐμεινεν ἄλλο διὰ πλαι
ἀτζικο, δὲν ἐγένετο τόσον, ἐπειδὴ καὶ
ὁ Μουδὲρ Ἐφέντης Σανή Μπέης ἔ-
γραψεν εἰς τὰς ἀνωτέρας ἀρχάς (καὶ)
ἐδόθη διαταγή διὰ νὰ μὴ γείνη ζου
λοῦμι πλέον, ἀποθ δὲν ἔχουν τι νὰ
πάρουν· ἀχρι τοῦδε ἔλειψεν (ἦ) γε-
νικὴ πυρκαϊά, καὶ τοῦτο πολὺ εἶναι
δι' ἡμᾶς, εἰάν τὸ γνωρίσουν οἱ ἰδιο-
κτῆται.

Περὶ σπασμῶδους περισσοτέρους ἔχω
ἀπὸ τὸν Γεώργιον Ἀθανασίου, Ζαγο-
ρήσιον, ἐκ Μικρῶνου. Μοῦ τὸν ἀφη-
σαν ὅλοι οἱ Μακρυνῶνται διὰ τιμω-
ρίαν ἰδικήν μου. Στραβὸς εἶναι, χα-
λασμένος, ὀκνηρὸς καὶ κερήφανος.
Θέλει νὰ τὸν κάμω χασμέτι καὶ διὰ
νὰ μὲ ὑβρίζῃ, Λύπη εἶναι, ἀλλὰ δὲν
ὑποφέρεται καὶ μᾶλλον κατὰ τὰς αὐ-
τάς περιστάσεις. Ὡ Θεεῖ, πόσον δι-
καῖος εἶσαι! Τοῦ ἀφήριστος τὸ χρέμα,
τοὺς ὀφθαλμοῦ; καὶ ἔτεραν ἀνθίνειαν
καὶ ἄλλα, ἄλλα, ἄλλα οὐτε κἄν ἐ-
σκέφθῃ. Πρώτης τάξεως σπιούνος·
φαίνεται τὸ ἔχει τὸ χωριὸν του νὰ ἦ
ναὶ πάντες τοιοῦτοι.

18 Μαΐου (1897). Ἀποκλισθέντες
Τουρκοὶ στρατιῶται κατὰ 200 ἀνε-
χώρησαν διὰ Βελεστίνον. Τὴν αὐτὴν
ἡμέραν ἦλθεν ἕτερος στρατὸς τουρ-
κικὸς καὶ τὸν ἐδέχθη ὁ διαμένων
μετὰ τῆς μουσικῆς. Τὸ αὐτὸ ἐπέ-
ρας ἐπαίνασεν ἡ μουσικὴ εἰς τὴν
πλατείαν. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὑπῆγεν
εἰς Βῆλον ὁ Μουδέρης Σανή βέης.
Τὴν αὐτὴν ἡμέραν μὲ ἐκάλεσεν ὁ
Μεχμέτ Ἐφέντης καὶ μοὶ εἶπε νὰ
γράψω εἰς τὸ Ἐκωτέρικόν τῆς Ἐλ-
λάδος νὰ ἐπαέλθουν οἱ κάτοικοι τῆς
ἐπαρχίας εἰς τὰς ἐστίας των καὶ συν-
αἴξουν τοὺς καρπούς των, ἦγουν τὰ
σιτάρια καὶ κριθάρια των.

Τὴν αὐτὴν β' πρῶην ἐρχόμενοι οἱ
Κεϊκίῶται ἐνταῦθα, Ἀριτουανῶται,

Στρατιῶται, ἐν οἷ; καὶ παππᾶς (τις)
κίμωντες πλειάζεικα καὶ ἡγδραζον
εἰδῆ ἄξιας 20 — 30 ὄρ διὰ 5 — 3½.

Τὸ ἄλις τοῦ Μονοπωλίου πωλιέ-
ται παρὰ Τούρκων εἰς τοὺς Χοϊστι-
ανούς πρὸς λεπτὰ 30 (τὴν ὀκτῶν).
Στρατιῶται τοῦρκοὶ ἐκ διαφόρων με-
ρῶν μὲ διαφόρους γλώσσας καὶ μὲ
διάφορα ἐπαγγέλματα ἀμέσως ἐστη-
σαν σιδηροὺς καὶ καί κἀμουν μαχαί-
ρια πρὸς κοπήν τοῦ καπνοῦ καὶ ἄλλα
εἰδῆ πρὸς χρῆσιν των.

Παρετήρησα μεγίστην φανατικὴν
τήτα καταστρέφοντες· παν εἶδος καλ-
λωπισμοῦ καθὼς καὶ τὰς βιβλιοθή-
κας. Γράφουσιν (ἀλληλογραφίας ἐπι-
ἐλληνικοῦ χαρτοσήμου ἄξιας ὀρι-
σμῶν 2 (ὡς) ἄπλοθον χάρτην. Ἡ πό-
λις ἐρημος ἀπὸ πολιτῶν, γωνιάι τα-
δάνια οἰκιῶν, πάντα φύρδην μίγδην
μέχρι τοῦ τελευταίου εἰδους ἄξιας ἕ-
νος λεπτοῦ. Ἡ τροφή των ἀθλίαν· ὑ-
ποταγῆ μεγίστη καὶ θρησκευτικοί.
Στρατὸς ἀπὸ 22 ἐτῶν μέχρις 70· καὶ
ποῦ γέροντας ἀνω τῶν 89, Λω-
τζάδες δὲ ἀκολουθοῦν τὸν στρατὸν,
πτώχεσι δὲ καὶ τὸ μέγα ἔλεος· ἀλλ'
ὑποταγῆ. Ἐργάζονται ἀγγαρίαις
χωρὶς νὰ ἀντιτείνου.

19 — 20 Μαΐου (1897).— Ἐκ δια-
φόρων μερῶν καὶ ἄλλος στρατὸς
τουρκικὸς ἦλθεν ἐνταῦθα συντρίμμα-
νος. Μεταξὺ αὐτῶν στρατιῶται δια-
φόρων εἰδῶν ἄλλοι Ρωσιζοῦσιν, ἄλ-
λοι βουλγαρίζουσιν, καὶ ὀμιλοῦσιν
διαφόρους γλώσσας· ὡς πρὸς τὸ ἐν-
δομα τουρκικόν, φετοφοροῦντες καὶ
τζαρούχια φέροντες (εἰς τοὺς πόδας).
Ἀξιωματικοὶ ἀνευ ἐπισημότητος,
τρώγουσιν ὅ, τι εὐρῶσιν καὶ ὅ, τι θά-
εχωσιν, χωρὶς νὰ γίνηται διάκρισις,
πειθαρχοῦντες οἱ μικρότεροι πρὸς
τοὺς μεγαλειτέρους. Μένουσι νῆσταις
ἐπὶ δύο ἡμέρας ἀπὸ ἄρτον χωρὶς νὰ
γίνηται στάσις κατὰ ἀνωτέρων. Πάν·

